西藏新闻传播史

周德仓◎著

中央民族大学出版社

西藏新闻传播史

周德仓 著

中央民族大学出版社

图书在版编目(CIP)数据

西藏新闻传播史/周德仓著.—北京:中央民族大学出版社.2005.9

ISBN 7-81108-089-3

Ⅰ.西… Ⅱ.周… Ⅲ.新闻事业史—研究—西藏 Ⅳ.G219.29

中国版本图书馆CIP数据核字(2005)第106626号

西藏新闻传播史

作　　者　周德仓
责任编辑　宁　玉
封面设计　李　佳
出 版 者　中央民族大学出版社
　　　　　北京市海淀区中关村南大街27号　邮编:100081
　　　　　电话:68472815(发行部)　传真:68932751(发行部)
　　　　　　　68932218(总编室)　　68932447(办公室)
发 行 者　全国各地新华书店
印 刷 者　北京宏伟双华印刷有限公司
开　　本　880×1230(毫米)　1/32　印张:13
字　　数　320千字
印　　数　1500册
版　　次　2005年9月第1版　2005年9月第1次印刷
书　　号　ISBN 7-81108-089-3/G·366
定　　价　22.00元

版权所有　翻印必究

内 容 提 要

本书所展示的，是西藏原始文明时代至公元2000年漫长的历史时期内，发生在西藏地方的新闻传播现象，以及新闻传播发展的历史轨迹和规律，是西藏自治区“区域新闻发展史”：

第一阶段　西藏古代的信息传播［原始社会—1907年前］

始于新旧石器时代，止于1907年《西藏白话报》创办之前。此期形成了以声音、驿道、文告、碑刻为主要途径的传播方式，产生了诸如议事会、会盟、习惯法等形式的信息发布机制和“类新闻法”，出现了公证人、会盟使、贡使、中央驻藏大臣等信息传播者，构建了西藏独特的信息传播框架。西藏古代的新闻传播，包含了原始信息传播时期［远古—公元6世纪］、吐蕃信息传播时期［公元7—12世纪］和元明清信息传播时期［公元13—19世纪］等三个历史阶段。

第二阶段　西藏近现代的新闻传播［1907—1951年］

始于1907年《西藏白话报》创刊，止于1951年《新闻简讯》的创办。西藏本土的报纸仅仅有《西藏白话报》一种。在西藏区域以外，全国有涉藏报刊87种。《藏文白话报》当是对西藏影响最大的一种；英国人福特创办过零星电台。西藏新闻传播未能形成体系，又不具备连续性。

第三阶段　西藏当代新闻传播［1951年—2000年］

自1951年十八军在进军途中创办油印《新闻简讯》、《草原新闻》开始，西藏就进入当代新闻传播阶段。它走过了“确立期”（1951年《新闻简讯》创办—1959年西藏平叛改革）、“初步发展期”（1959年西藏平叛改革—1966年“文革”开始）、“曲折发展期”（1966—1976年的“文革”时期）、“完整期”（1976—1994年）、“跃升期”（1995—2000）等五个主要阶段。到2000

年，西藏公开发行的报纸有18种，刊物34种，电台2座，广播覆盖率达到77.7%，电视台3座，电视覆盖率达到76.1%，并建立起了网络新闻传播。

西藏新闻传播事业形成了如下特点：具有国际化影响力；保持强烈的“宣传”色彩；基本形成以藏语为主、藏汉并举的“双璧式”新闻传播格局；民族新闻事业基本建立，但影响力有限；实行国家化政策和地方化发展相结合的发展战略，但整体依赖性较强；形成了现代地方传播体系，但发展不均衡；新闻市场逐步开放和扩大，但市场化程度很低；传媒生态环境具有明显的封闭性，但正逐渐实现开放。

本著还横向地论述了西藏新闻传播的领域：西藏的对外新闻传播、西藏和平解放以来的新闻教育、西藏藏文传媒的历史形态、西藏电影传播和新闻援藏。

本著是国内第一部全面研究西藏地方新闻事业历史的著述。

试读结束：需要全本请在线购买： www.ertongbook.com

«བོད་ལྗོངས་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་ལོ་རྒྱུས»ཀྱི་ནང་དོན་མདོར་བསྡུས།

«བོད་ལྗོངས་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་ལོ་རྒྱུས»ཞེས་བྱ་བའི་དཔེ་དེབ་འདིའི་ནང་དུ། བོད་ལྗོངས་གདོད་མའི་ཤེས་རིག་འཕེལ་བའི་དུས་རབས་ནས་སྤྱི་ལོ་2000ལོའི་བར་དུས་ཡུན་རིང་པོའི་ལོ་རྒྱུས་ཀྱི་དུས་སྐབས་ནང་། བོད་ལྗོངས་ས་ཁུལ་དུ་བྱུང་བའི་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་སྣང་ཚུལ་དང་། གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་འཕེལ་རྒྱས་ཀྱི་ལོ་རྒྱུས་རྗེས་ཤུལ་དང་ཆོས་ཉིད་གསལ་བོར་སྟོན་ཡོད།དེ་ནི་བོད་རང་སྐྱོང་ལྗོངས་ཀྱི་ས་ཁོངས་གསར་འགྱུར་འཕེལ་རྒྱས་ཀྱི་ལོ་རྒྱུས་ཡིན།།

དུས་རིམ་དང་པོ་ནི། བོད་ལྗོངས་གནའ་རབས་ཀྱི་གཏམ་གསར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཏེ(བསྐལ་བ་ཡ་ཐོག་གི་སྤྱི་ཚོགས་ནས་སྤྱི་ལོ་1907ལོའི་བར)། རྗེ་ཆས་སྤྱོད་པའི་དུས་རབས་གསར་རྙིང་ནས་སྤྱི་ལོ་1907ལོར«བོད་ལྗོངས་གོ་བདེའི་ཚགས་པར»གསར་དུ་བརྟན་པའི་བར། དུས་སྐབས་འདིར་སྐད་སྒྲ་དང་། ས་ལམ། བསྒྲགས་ཡིག རྗེ་བཀོས་བཅས་རྣམ་པ་གཙོ་བོར་བྱས་པའི་བརྒྱུད་བསྒྲགས་བྱེད་སྟངས་ཆགས་ནས། གྲོས་རིམ་ཚོགས་འདུ་དང་མཉམ་འཛོམ་དམ་བཅའ། གོམས་འདྲིས་ཀྱི་ཁྲིམས་སྲོལ་སོགས་རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་ཀྱི་ཆ

འཕྲིན་ཡོངས་བསྒྲགས་བརྒྱུད་རིམ་དང་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་ཁྲིམས་ལྟར་སྣང་བྱུང་བ་མ་ཟད། བདེན་དཔང་བྱེད་མཁན་དང་། མཉམ་འཛོམ་དམ་བཅའ་གྱི་བང་ཆེན། རྟེན་འབྲུལ་བང་ཆེན་ཀུང་དབྱང་བོད་བཞུགས་ཨམ་བན་བཅས་ནི་ཆ་འཕྲིན་བརྒྱུད་བསྒྲགས་མཁན་ཡིན། བོད་ལྗོངས་ཀྱི་ཁྱད་ཆོས་ལྡན་པའི་ཆ་འཕྲིན་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་སྒྲོམ་གཞི་བཙུགས་པ། བོད་ལྗོངས་གནའ་རབས་ཀྱི་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ལ་གདོད་མའི་ཆ་འཕྲིན་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་དུས་སྐབས(གནའ་རྡོ་མོ་ནས་དུས་རབས་དྲུག་པ)དང་། ཐུ་རྗོད་ཆ་འཕྲིན་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་དུས་སྐབས(དུས་རབས་བདུན་ནས་བཅུ་གཉིས)། ཡོན་མིང་ཆིང་རྒྱལ་རབས་གསུམ་གྱི་ཆ་འཕྲིན་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་དུས་སྐབས(དུས་རབས་བཅུ་གསུམ་ནས་བཅུ་དགུ)བཅས་ལོ་རྒྱུས་ཀྱི་དུས་སྐབས་གསུམ་འདུས་ཡོད།

དུས་རིམ་གཉིས་པ་ནི། བོད་ལྗོངས་ཉེ་དེང་རབས་ཀྱི་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས། སྤྱི་ལོ1907~1951ལོ་སྟེ། སྤྱི་ལོ1907ལོར«བོད་ལྗོངས་གོ་བདེའི་ཚགས་པར»གསར་བཏོན་ནས། སྤྱི་ལོ1951ལོར«གསར་འགྱུར་མདོར་བསྡུས»གསར་འཛུགས་ཀྱི་བར། དེ་དུས་བོད་ལྗོངས་ས་ཁུལ་གྱི་ཚགས་པར«བོད་ལྗོངས་གོ་བདེའི་ཚགས་པར»ལས་མེད། བོད་ས་ཁུལ་མིན་པའི་རྒྱལ་ཡོངས་སུ་བོད་ལྗོངས་དང་འབྲེལ་བའི་ཚགས་པར་དང་དུས་དེབ་སྣ་གྱུ་བདུན་ཡོད། «བོད་ཡིག་གོ་བདེའི་ཚགས་པར»ནི་བོད་ལྗོངས་ལ་ཤུགས་ཆེན་ཆེ་ཤོས་ཀྱི་ཚགས་པར་ཡིན། གཞན་ཡང་དབྱིན་ཇིའི་རྒྱ་ཐེས་འཛུགས་པའི་སིལ་བུ་གློག་འཕྲིན་ཁང་ཡོད། དེ་སྐབས་བོད་ལྗོངས་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་མ་ལག་མ་ཚགས་པ་དང་རྒྱུན་ཆགས་ཀྱི་རང་བཞིན་ཡང་མེད།

དུས་རིམ་གསུམ་པ་ནི། བོད་ལྗོངས་དེང་རབས་ཀྱི་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས(སྤྱི་ལོ1951～2000ལོ)ཏེ། སྤྱི་ལོ1951ལོར་ཙུན་བཙོ་བརྒྱད་པས《གསར་འགྱུར་མདོར་བསྡུས》དང་《རྩ་ཐང་གསར་འགྱུར》གསར་དུ་བཏོན་ནས་བཟུང་བོད་ལྗོངས་འདི་དེང་རབས་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་དུས་སྐབས་སུ་སླེབས་ཡོད། དེར་གཏན་འཁེར་བའི་དུས་སྐབས(1951ལོར《གསར་འགྱུར་མདོར་བསྡུས》གསར་བཏོན་ནས་སྤྱི་ལོ1959ལོར་བོད་ལྗོངས་ངོ་ལོག་ཟིང་འཁྲུག་ཞོད་འཛུགས་སུ་གཏོང་དང་དམངས་གཙོ་བཅོས་བསྒྱུར་བྱས་པའི་བར་དང་།) རགས་ཙམ་འཕེལ་རྒྱས་ཀྱི་དུས་སྐབས(སྤྱི་ལོ1959ལོར་ངོ་ལོག་ཟིང་འཁྲུག་ཞོད་འཛུགས་སུ་གཏོང་དང་དམངས་གཙོ་བཅོས་བསྒྱུར་བྱས་པནས་སྤྱི་ལོ1966ལོར་རིག་གནས་གསར་བརྗེ་ཆེན་པོ་འགོ་རྩོམ་པའི་བར)། འཁྱོག་པོར་འཕེལ་རྒྱས་ཀྱི་དུས་སྐབས(སྤྱི་ལོ1966ལོ་ནས་སྤྱི་ལོ1976ལོ)།ཆ་ཚང་བའི་དུས་སྐབས(1976—1994ལོ)། མཆོང་འཕར་བའིདུས་སྐབས(1995—2000ལོ)་བཅས་དུས་རིམ་ལྔ་བརྒྱུད་པ། སྤྱི་ལོ2000ལོར། བོད་ལྗོངས་མངོན་གསལ་དུ་འགྲེམས་སྤེལ་བའི་ཚགས་པར་སྣ་བཅོ་བརྒྱད་ཡོད། དུས་དེབ་སྣ་སོ་བཞི་ཡོད། གློག་འཕྲིན་ཁང་གཉིས་ཡོད། ཀུན་ཁྱབ་རླུང་འཕྲིན་གྱི་ཁེབས་ཚད77．7％； གློག་སྐྱེལ་གཟུགས་བརྙན་ཁང་གསུམ་ཡོད། གློག་སྐྱེལ་གཟུགས་བརྙན་གྱི་ཁེབས་ཚད76．1％， དྲ་འབྲེལ་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱང་བཙུགས་ཡོད།།

བོད་ལྗོངས་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ལས་དོན་གྱི་ཁྱད་ཆོས་འདི་ལྟར་ཡོད་དེ། རྒྱལ་སྤྱི་ཅན་གྱི་ཤུགས་རྐྱེན་ལྡན་པ་དང་། གསལ་ཐག་ཆོད་ཀྱི་

བྲིལ་བསྒྲགས་རྣམ་པ་སྤྱང་འཛིན་བྱེད་པ། གཞི་རྩའི་ཐོག་བོད་སྐད་གཙོ་བོར་བྱས་ནས་རྒྱ་བོད་ཡིག་དུས་གཅིག་ཏུ་སྤེལ་བའི་ཁྱད་ཆོས་གཉིས་ལྡན་གྱི་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་ཆགས་སྟངས་བྱུང་ཡོད། མི་རིགས་གསར་འགྱུར་ལས་དོན་བཙུགས་ཀྱང་། ཤུགས་རྐྱེན་ཆུང་བ། རྒྱལ་ཁབ་ཅན་གྱི་སྲིད་ཇུས་དང་ས་གནས་ཅན་གྱི་འཕེལ་རྒྱས་མཉམ་འབྲེལ་བའི་འཕེལ་རྒྱས་ཀྱི་འཐབ་ཇུས་ལག་ཏུ་བསྟར་ཀྱང་། སྤྱི་ཡོངས་ཀི་གཞན་རྟེན་གྱི་རང་བཞིན་ཆེ་བ། དེང་རབས་ཀྱི་ས་གནས་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་མ་ལག་ཆགས་ཀྱང་། འཕེལ་རྒྱས་དོ་མི་སྙོམས་པ། རིམ་གྱིས་གསར་འགྱུར་གྱི་ཁྲིམ་རྣ་ཚོད་འཛིན་མི་བྱེད་པ་དང་རྒྱ་ཆེ་རུ་གཏོང་ཀྱང་། ཁྲིམ་ར་ཅན་དུ་གྱུར་བའི་ཚུ་ཚད་ཤིན་ཏུ་དམའ་བ། བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཀྱི་ཁོར་ཡུག་བཀག་སྡོམ་གྱི་རང་བཞིན་གསལ་བར་ལྡན་ཀྱང་རིམ་གྱིས་བཀག་སྡོམ་མེད་བར་འགྱུར་བར།

ཚོམ་འདིར་ད་དུང་བོད་ལྗོངས་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་ཁྱབ་ཁོངས་ནང་གི་བོད་ཀྱི་ཕྱི་ཕྱོགས་གསར་འགྱུར་བརྒྱུད་བསྒྲགས་དང་། བོད་ལྗོངས་ཞི་བས་བཅིངས་གྲོལ་རྗེས་ཀྱི་གསར་འགྱུར་སློབ་གསོ། བོད་ལྗོངས་བོད་བརྒྱུད་རྒྱང་བསྒྲགས་ཀྱི་ལོ་རྒྱུས་རྣམ་པ། བོད་ལྗོངས་གློག་བརྙན་བརྒྱུད་བསྒྲགས་གསར་འགྱུར་བོད་སྒྱུར་བཅས་འཕྲེད་བཅད་ཀྱི་ཐོག་ནས་བཤད་ཡོད།

ཚོམ་འདི་ནི་རྒྱལ་ནང་ཁྲོན་ཡོངས་ནས་བོད་ལྗོངས་ས་གནར་ཀྱི་གསན་འགྱུར་ལས་དོན་གྱི་ལོ་རྒྱུས་ཞིབ་འཇུག་བྱེད་པའི་རྩོམ་དེབ་ཨང་དང་པོ་ཡིན་ནོ།།

Abstract of History of News Communication in Tibet

What is shown in the book is the phenomenon, history and law of news communication happened in Tibet. It's a regional history of development of news communication in Tibet, covering the history from the primary civilization of Tibet to the year 2000.

The first period: new communication in ancient Tibet [primitive society—1907]

This period covers the time before the year 1907, when the newspaper Tibetan News in Vernacular Chinese was established, back to the time of the Paleolithic or Neolithic Age. In this period, the news communication is mainly realized in such ways as human voice, post road, tablet inscription, the quasi-News Law and some mechanism of information releasing, such as public meeting, meetings of tribe sovereigns, and regulative law of communication began to pear. Different information communicator such as deputies of sovereign meeting, notary public, tribute envoy, resident minister of central government was seen at that time. All these form the unique frame of Tibetan news communication. The news communication of ancient Tibet is farther divided into three stages as primitive period [before 6th century], Tibetan regime period [7th—12th Cent] and Yuan-ming-qing Dynasties period[13th-19^{th}C].

The second period: news communication in modern Tibet [1907—1951]

The second period starts from the year 1907, when the Tibetan

News in Vernacular Chinese was established, ends in 1951 when Tibetan News Bulletin was issued. Tibetan News in Vernacular Chinese was the only newspaper in the region of Tibet, but there were 87 newspapers about Tibet outside the region. The Tibetan version of Tibetan Newspaper in Vernacular Chinese is the most influential in Tibet. A English man named Fort once established some minor radio station. The network of news communication has not established at this period, the news communication is not of continuity.

The third period: news communication in Tibet today[**1951—2000**]

With the establishment of Tibetan News Bulleting and News on Grassland by PLA in 1951, Tibetan news communication enters into the third period: Tibet today, which covers the five different stages in its development: the beginning (1951, when Tibetan News Bulleting was established—1959, when Tibetan rebellion was put down and democratic reform was carried out.); initial development (1959—1966); tortuous development (1966—1967, when the cultural revolution took place); complementary period(1976—1994) and the great development(1994—2000). Till 2000, there has been 18 newspapers, 34periodical journals, 2 radio stations which covers 77% of the region, 3 TV stations which covers 76.1% of the region, and the network of news communication has been established.

Today's Tibetan news communication has the following features: news communication has the international influence, with strong sense of propaganda and in bilingual news channels of Chinese and Tibetan; the national news institution has been established but

试读结束：需要全本请在线购买： www.ertongbook.com

with a limited influence. National policy and regional policy combined to function in the development of new communication, but with a heavy dependence on the government. The modern news communication system has been established but the development is not regionally balanced. The news market is getting gradually opening but with a low degree of marketing proportion. The media environment is self-enclosed but is getting opening.

The book also discusses different fields of Tibetan news communication, such as overseas news communication, news education before the peaceful liberation, historical formations of Tibetan media, film media and news aid program in Tibet.

The book is the first systemic study on the history of news communication in Tibet.

[郑元会、高全孝翻译]

西藏地区新闻传播历史的挖掘与探索

——《西藏新闻传播史》序

丁淦林

也许是由于长期从事中国新闻史教学的缘故，每当人们谈及西藏，我总不禁想起梁启超说的“去塞求通”。我不是要用梁启超的观点来说明西藏的新闻传播，而是说我自己头脑闭塞，对西藏的新闻传播了解不多。2003 年，西藏民族学院周德仓同志，作为访问学者来到复旦大学新闻学院参与中国新闻传播史研究工作。我建议他写一部西藏新闻传播史，而他也有同样的想法，并已着手收集资料，因此，进展顺利，当年便完成了初稿。速度之快，出乎我的意料。当然，他是夜以继日地工作，挥汗呵冻，不辞辛劳，其中也不乏由山重水复到柳暗花明的体验。

在研究过程中，德仓主要在两个方面下工夫：一是大量收集材料，梳理历史发展脉络；二是从纷繁复杂的现象中，归纳经验，探索规律。至于文字表述，他是学中国语言文学出身的，应是举重若轻了。

同祖国各个地区一样，西藏自古就有新闻传播，绵延不绝，只不过现代化的新闻传播起步较晚。但从 20 世纪 50 年代以来，以较快的速度建立了现代新闻传播网络体系。如今，从报纸、刊物到广播、电视、网络与手机，一应俱全，而且和祖国内地是同步发展的。但是，新闻传播学研究却没有及时跟上，许多基础资料都没有汇集，有些散见于报刊上，有些湮没在档案中，还有不少在人们的脑海中。要想法设法找出来，问出来，“挖”出来。德仓年轻、勤奋，不畏艰苦，不计劳顿，以拉萨为寻觅重点，北

上首都，南下厦门，东到上海，以及邻近西藏的青海、四川、陕西等地，跑了很多地方，查找资料，访问知情人，收获丰厚。

德仓在研究大量资料的基础上，设计了西藏新闻传播的理论架构，包括历史分期、历程的综合描述、主要媒体评介以及对于经验教训、历史走向的分析等。《西藏新闻传播史》是按这个架构撰写的。它是一部历史专著，同时又考虑到教学需要，具有教材的特点。或许可以说，它是我国第一部全面地系统地评述西藏新闻传播史的著作，它的理论架构是新设计的，有不少材料是新发现的，甚至有的概念也是首次提出来的。然而，也正因为它是新的，就不可避免地具有尝试性和探索性，有些观点还有待提升，有些材料还需要充实。德仓认为自己所作的研究，只是开了个头。他正在继续开拓与深化西藏新闻传播史的研究，并已获得国家社科基金的资助。他热情期待广大读者和有关专家对这部书多提批评与建议。

[作者系复旦大学新闻学院首席教授、博导、著名新闻史研究专家]

2004年11月25日

少数民族地区新闻传播史的突破性成果

——《西藏新闻传播史》序

白润生

周德仓的《西藏新闻传播史》即将付梓，作者请我写几句话，作为同一战壕的战友，我当然愿意为中国少数民族新闻学的发展繁荣鼓与呼，尽一点微薄之力。

我与作者相识于三四年前，他给我的第一印象：一位谦逊和蔼的年轻学者。而后，得知他是研究中国西藏新闻史的，加之他此前又是从事写作学研究的，与我的经历颇为相似，这一共同学术生涯使我倍感亲切，很快我们就成为好朋友。

后来，我陆续读过他撰写的几篇论文，并邀请他参加了由我主持的“十五”国家社科基金项目《少数民族语文的新闻事业研究》。为了完成西藏当代新闻事业的调查报告，他两次去西藏进行调查，他的研究成果有较为深厚的文字功底和学术功底。读过他的《西藏新闻传播史》后就更加印证了我最初的印象。

定位准确，是这部书的首要特点。《西藏新闻传播史》“不是一部少数民族新闻的传播史而是关于西藏地方的‘区域新闻发展史’。”作者早在《西藏新闻传播史的历史分期问题》一文中就指出，“西藏新闻史”仅仅是一个地域或行政区划的概念，即所谓“西藏的新闻传播史”，是指发生在中国西藏地区的新闻传播活动的历史，它的时间范畴可确定为从西藏的史前时期至 20 世纪

末。”而“藏族新闻史”是“关于一个民族的新闻传播活动的历史，它所涉及的范围自然要广大的多。如有藏族聚居的滇、甘、青、川等省区，尤其是四川和青海省，藏族的新闻传播活动理所当然的应归纳在‘藏族新闻传播史’的范围之内，它的容量与发达的程度远比‘西藏新闻传播史’要大得多。”周德仓的这一说法无疑是科学的。我完全赞同作者关于《西藏新闻传播史》的定位，它是一部“区域新闻传播史”。该书对于西藏地区新闻传播现象的全方位的扫描，向广大读者展示了这个地区新闻发展的历史轨迹和规律。但是，需要指出的是，“区域新闻传播发展史”也往往是少数民族新闻传播史的一个重要组成部分，尤其是具体到这部书所解读的内容更是如此。

其次，关于西藏传播形态、传播形式及其特点的概括与分析是这部书又一重要内容。西藏新闻传播独特的构架和传播品质，是由其地区特点和历史发展决定的。西藏远离祖国腹地，自古以来都在高度封闭中自我运转。到了现代，尤其是新中国成立后，严格地说改革开放以来，西藏才建立起来当代传媒体系。这一传媒体系是民族区域自治、维护国家统一和民族团结的高度一致为其崇高宗旨的。其广播、电视和报刊三大新闻传媒一直坚持“藏语为主、藏汉并举”的原则，形成了独特的传播模式。西藏地区的新闻传播特点是悠久的历史文化与开放的当代大众传播相互影响、相互推动的结果。这一特点的形成是与西藏文化的特点完全吻合的，它也是西藏文化在当代社会鲜明的民族文化色彩的展现。

第三，历史分期的创新与突破。全书除总论外，分为上中下三编。上编系西藏古代的信息传播（原始社会—1907年《西藏白话报》的创办）共四章：分别评述了西藏原始的信息传播现象、吐蕃时期的信息传播和西藏元明清时期的信息传播，并对这一时期的信息传播给予总体评价；中编系西藏近现代的新闻传播

(1907年《西藏白话报》的创办—1951年十八军创办的《新闻简讯》),由西藏邮政传播的建立、西藏近现代报业、西藏广播事业的开始和延续以及西藏近现代新闻传播的基本特点四部分组成;下编系西藏当代新闻传播(1951年—2000年),由西藏当代报业的萌芽、西藏当代新闻传播事业的确立、西藏新闻传播事业的初步发展、西藏新闻传播事业的曲折发展、构建西藏新闻传播事业的完整格局(上中下)、西藏新闻传播事业的整体跃升几部分组成。

从以上叙述,可知作者已突破了政治历史划分章节的传统,而是以西藏地区新闻传播活动本身发展和客观规律确定古代、近代,和现代与当代各个历史时期。各个历史时期中的具体阶段也是依照这个原则划定的。比如西藏当代新闻传播始于1951年即把十八军在进军途中创办的油印报刊《新闻简讯》作为起点,其中分为确立期(1951—1959)、初步发展期(1959—1966)、曲折发展期(1966—1976)、完整期(1976—1994)、跃升期(1995—2000)。这样划分历史时期、历史阶段,是由于作者对西藏新闻传播活动、新闻传播事业实地考察和深入研究的结果,是有坚实的史料基础作为提出自己观点的依据的,尽管在某些方面可能会引起争议,但这种与时俱进的开创精神是十分宝贵的。

第四,史论结合,论从史出。这是这一著作的又一重要特点。既有纵向叙述,即"史"的梳理,廓清西藏新闻传播发展的历史轨迹,又有横向的论述,即专设几个专题,对西藏新闻对外传播、西藏新闻教育、西藏藏文传媒形态、西藏的电影传播和新闻援藏等领域作为"类编",进行历史叙述和历史分析,与纵向的历史叙述相为映照,使这一地区的新闻传播特点更为突出。这一写史方法是传统的延续,又是对传统的突破,"史""论"结合既贯穿于纵的叙述,又运用于横的记述。这一写法提高了这部著作的理论深度和思想内涵。

试读结束:需要全本请在线购买: www.ertongbook.com